

Miljø- og Fødevarerministeriet
Att. *Morten Christiansen*
Slotholmsgade 12
1216 København K

Mail: fisk@mfvm.dk
mchri@mfvm.dk

Nordensvej 3, Taulov
DK - 7000 Fredericia
Axeltorv 3, Axelborg
DK - 1609 København V
Tlf. +45 70 10 40 40
Fax. +45 75 45 19 28
mail@dkfisk.dk
www.dkfisk.dk

22. juni 2020

Høring af udkast til bekendtgørelse om elektronisk monitorering af visse fartøjer i Kattegat (j. nr. J.nr. 2020-6176)

Danmarks Fiskeriforening har modtaget udkast til bekendtgørelse om elektronisk monitorering af visse fartøjer i Kattegat, og har i den forbindelse følgende bemærkninger til bekendtgørelsen.

Indledende bemærkninger

Danmarks Fiskeriforening PO er grundlæggende af den overbevisning, at kameraovervågning af fiskeriet i Kattegat er et unødvendigt og uproportionalt tiltag. Behovet for kameraovervågning i dansk fiskeri er en mistænkeliggørelse af fiskerisektoren i Danmark. Det gælder både i en national sammenhæng og i en europæisk sammenhæng, hvor det er stigmatiserende for danske fiskere, at de danske myndigheder ser et behov for at overvåge danske fiskere, når myndigheder i andre lande ikke ser samme behov for at kontrollere deres fiskere.

Dernæst er det indgribende for den enkelte fisker. Deres fiskerfartøjer er deres andet hjem og for mange fiskere et frirum. Derfor er det meget krænkende, at de nu skal installere kamera, der kan følge dem nat og dag, og som de tilmed har ansvaret for at vedligeholde og også er den datasvarlige. Samtidig kan det være både stressende og sætte den enkelte fiskers arbejdsmiljø under pres, når de skal leve med et kamera, der følger med i alt, hvad der foregår ombord.

Det understreger situationens alvor, at flere af de fiskere, der er udpegede til projektet om kameraovervågning i Kattegat har taget konsekvensen og sat deres fartøj til salg. De kan slet og ret ikke leve med det pres og den mistænkeliggørelse, der følger med kameraet. De fiskere der ønsker at sælge deres fartøj, står også overfor en anden udfordring. For hvad sker der med fartøjets værdi, når der følger et kameraovervågningsudstyr med i handlen? Det er der inden, der har tænkt på, og man risikerer at stavnsbinde fiskere i pensionsalderen til deres fartøj fordi, der ikke er andre, der er interesserede i at overtage et fartøj med kameraudstyr.

Set er ikke en rimelig behandling af fiskere, der har skabt vigtige arbejdspladser og indtægter til Danmark gennem det meste af deres liv.

Dertil kommer, at danske fiskere ikke kan genkende det problem, som danske politikere vil løse gennem kameraovervågning. Der er gennem hele forløbet blevet henvist til, at der er store problemer med efterlevelsen af landingspligten i jomfruhummerfiskeriet i Kattegat. Konkret er der mistanke om et stort udsnid af undermåls torsk i jomfruhummerfiskeriet. Det problem kan vores fiskere ikke genkende, og DFPO har stadig til gode at se et overbevisende belæg for den påstand. For virkeligheden er, at tal fra Fiskeristyrelsen og DTU dokumenterer, hvad fiskere allerede ved. Der er stort set ingen torsk i Kattegat. Tallene fra DTU Aqua og Fiskeristyrelsen viser, at der per træk rundt regnet fanges fire kilo torsk. Heraf er det ene kilo undermålstorsk, der jævnfør landingspligten skal bringes i land. For det første dokumenterer tallene, at det umuligt kan være et stort problem med discard, fordi mængderne er meget små, som tallene dokumenterer. For det andet er der ingen dokumentation for, at de undermålstorsk, der fanges, ikke bringes i land.

På den baggrund advarer DFPO mod at fortsætte projektet med at installere kameraovervågning på fiskefartøjer. Vi risikerer, at flere fiskere siger stop. Det kan koste arbejdspladser, det kan koste liv i havnene og det kan bidrage til at forværre balancen mellem land og by. For fiskeriet er en vækstmotor i landdistrikterne, som Danmark ikke har råd til at miste. Danmarks Fiskeriforening opfordrer derfor myndigheder og politikere til at indlede en dialog om, hvordan vi kan tilrettelægge fiskerikontrollen fremadrettet. I Danmarks Fiskeriforening er vi ikke bange for ny teknologi. Vi vil gerne drøfte såkaldte REM-systemer og implementere ny teknologi. Men det skal være på et ordentligt og gennemarbejdet grundlag, og det skal ikke ske på bekostning af de danske fiskeres værdighed, deres grundrettigheder og faglige stolthed.

Såfremt man ikke ønsker at imødekomme ønsket om at genstarte processen omkring kameraovervågning i fiskeriet, anbefaler DFPO, at der bør indføres en mulighed for at klage over et pålæg om kameraovervågning *med opsættende virkning*. Begrundelsen for denne anbefaling er indgrebets alvorlige karakter, samt at de udvalgte fiskere ved at klage med opsættende virkning kan sikre sig, at det fornødne juridiske grundlag for kameraovervågningen i det mindste er på plads.

Specifikke bemærkninger

§ 1. *Krav om elektronisk monitorering af visse fartøjer i Kattegat ved erhvervsmæssigt fiskeri med henblik på at gennemføre et nationalt projekt vedrørende fuldt dokumenteret fiskeri.*

I forhold til denne paragraf er det værd at bemærke, at der for nuværende ikke findes et EU-retligt minimumskrav om kameramonitorering af fiskeriet i EU-farvande. Der er dermed tale om dansk enegang, og i strid med de 5 opstillede principper for erhvervsrettet EU-regulering, som

regeringen har fastslået, at man fortsat arbejder ud fra for at sikre, at dansk erhvervsliv ikke pålægges byrder, der skader danske virksomheder i den internationale konkurrence. Derfor bør det, jævnfør de indledende bemærkninger, nøje overvejes om de kontrolmæssige gevinster overstiger de byrder som dansk fiskeri får påført gennem kravet om kameramonitorering. Efter DFPO's opfattelse findes der ikke analyser, der kan dokumentere dette.

Danmarks Fiskeriforening anbefaler på den baggrund, at der indhentes en udtalelse fra Erhvervslivets EU- og regelforum inden bekendtgørelsen kan træde i kraft.

I forlængelse heraf finder vi, at der er tale om et uproportionalt indgreb. Det er i strid med grundlæggende retsprincipper, at det er fiskeren selv, der gennem kameraovervågning skal dokumentere, at han overholder fiskeriloven. Dermed pålægges fiskeren en "omvendt bevisbyrde" – dvs. nu er det fiskeren, der skal bevise, at han ikke overtræder reglerne. DFPO finder ikke at fiskerne dermed har rimelige betingelser for at udøve sit erhverv.

DFPO kan derfor på det foreliggende grundlag ikke anbefale §1, som efter Danmarks Fiskeriforening er uproportional og dermed alt for vidtgående.

§ 2. Påbud om at montere elektronisk monitoreringsudstyr

Her gives Fiskeristyrelsen hjemmel til at meddele påbud om at montere elektronisk kameraovervågningsudstyr.

Det giver jævnfør de indledende bemærkninger anledning til stor bekymring i fiskerierhvervet, at Fiskeristyrelsen gives denne bemyndigelse, da fiskerierhvervet finder, at indgrebet er ude af proportioner. Derudover mener DFPO, at det er bekymrende, at der i bekendtgørelsen ikke nævnes, hvordan denne bemyndigelse forholder sig til den private ejendomsret, som beskytter anvendelsen af ejendommen, og retten til at drive virksomhed. Set med fiskerierhvervets øjne begrænses disse rettigheder, når myndigheder får muligheden for at følge med i alt, hvad der foregår ombord gennem kameraovervågning.

Det samme gælder i forhold til beskyttelsen af den enkelte fiskers privatliv. Der er ikke foretaget analyser af, hvilke konsekvenser kameraovervågning har for den enkelte fiskers privatliv. Det forhold, mener DFPO, er dybt problematisk ligesom det er problematisk, at bekendtgørelsen ikke berører, hvordan konsekvenserne for den enkelte fiskers privatliv begrænses.

Det er DFPO's klare opfattelse, at man burde have foretaget sådanne analyser og forelagt analyserne for Folketingets partier inden, man politisk tog stilling til om kameraovervågning skal implementeres i dansk fiskeri. Da det ikke er tilfældet, bør man indstille arbejdet med bekendtgørelsen sådan, at de fornødne analyser kan gennemføres og forelægges beslutningstagerne. I det mindste bør bekendtgørelsen indeholde muligheder for at klage med opsættende virkning over påbud om opsætning af kameraer, grundet det mangelfulde juridiske grundlag.

DFPO opfordrer til, at der udvises fleksibilitet i forbindelse med montering af kamera og udarbejdelse af monitoreringsplaner sådan, at den enkelte fisker ulejliges mindst muligt undervejs i den proces. Som minimum anbefales at der indsættes en selvstændig klagemulighed i forbindelse med § 2, stk. 5, så at fiskeren kan klage over en pålæg om at ligge i havn på en af Fiskeristyrelsen fastsat dato, hvis tidspunktet ikke passer ind i virksomhedens øvrige planlægning.

Derudover mener DFPO, at der bør fastsættes en tidsfrist for, hvor lang tid myndighederne må bruge på opsætning af elektronisk monitoreringssystem og fartøjsmonitoreringsplaner. Såfremt tidsfristerne ikke overholdes, mener DFPO, at der bør fastsættes regler i bekendtgørelsen, der sikrer, at fartøjsejeren får økonomisk kompensation, da fartøjsejeren ikke vil kunne fiske i den periode.

Et påbud om installation af monitoreringssystem er, ifølge bekendtgørelsen, rettet mod et bestemt fartøj og ejer af fartøjet på det tidspunkt, hvor påbuddet udstedes.

En fartøjsejer som modtager påbud om installation af kamera m.v. vil være påvirket heraf i forbindelse med et helt eller delvist salg af fartøjet, da en given køber under alle omstændigheder vil bemærke, at der er installeret system med kameraer, skilte m.v.

Hvis det er tanken, at påbuddet skal gælde for det enkelte fartøj, vil påbuddet og det installerede monitoreringssystem følge fartøjet og en ny ejer eller medejer vil være forpligtet til at følge påbuddet og de i den til enhver tid gældende regler i bekendtgørelsen om monitorering. Således vil et ejerskifte ikke indebære, at der skal udstedes et nyt påbud til en ny ejer, eller at en ny ejer kan afmontere systemet og fiske uden dette. Derved er det DFPO's overbevisning, at påbuddet om at installere kameraovervågning kan få negative økonomiske konsekvenser for de udvalgte fiskere.

DFPO anbefaler, at det tydeligt indskrives i bekendtgørelsen, hvad rækkevidden af reglerne er i sådanne tilfælde. Især i lyset af, at der kan være fiskere, der nærmer sig pensionsalderen, og som derved ser værdien af deres livsværk falde som følge af kravet om kameramonitorering.

Endvidere beskriver bekendtgørelsen ikke hvilke forhold, der gør sig gældende ved fartøjsudskiftning. Eksempelvis i en situation, hvor en fartøjsejer skrotter eller sælger nuværende fartøj og indsætter nyt fartøj. Det forhold bør ligeledes beskrives i bekendtgørelsen.

Derudover hæfter Danmarks Fiskeriforening PO sig ved, at det er uklart, hvad der sker i tilfælde, hvor et fartøj frasælger sine fiskerirettigheder i Kattegat og i stedet fisker i eksempelvis Skagerrak. Den usikkerhed mener DFPO, at man bør få afklaret af hensyn til de omfattede fiskere.

Endelig hæfter Danmarks Fiskeriforening sig ved, at der ikke er gennemført analyser af de økonomiske konsekvenser ved at indføre kameraovervågning i fiskeriet. Det er uklart, hvad vedligeholdelse og drift af systemet koster den enkelte fisker, og det er uklart, hvordan kameraovervågningen vil påvirke værdien af fartøjet. Danmarks Fiskeriforening PO mener, at dette bør belyses før bekendtgørelsen, træder i kraft.

§ 3. *Montering og fartøjsmonitoreringsplaner*

Her tillægges Fiskeristyrelsen meget vidtgående beføjelser til dels at udarbejde fartøjsmonitoreringsplan – dels at pålægge fartøjsejeren og fartøjsejerne at bidrage til dette arbejde. Danmarks Fiskeriforening må undre sig over, at der ikke er indskrevet bestemmelser om hensyn og rettigheder for besætningen om bord på fartøjet.

Danmarks Fiskeriforening PO mener, at omfanget af kameraovervågningen bør fremgå klart af bekendtgørelsen. Det er meget bekymrende, at kameraovervågningens omfang ikke er fastlagt på forhånd, og at det ikke er konkret beskrevet, hvor kameraer gerne må opsættes og hvilke områder ombord, der ikke må udsættes for kameraovervågning. Det er afgørende for beskyttelse af fiskernes grundlæggende rettigheder i forhold til privatliv, ejendomsret og retten til et sundt, sikkert og værdigt arbejdsmiljø. Myndighederne burde som før nævnt have undersøgt konsekvenserne af kameraovervågning for den enkelte fisker, og den undersøgelse forudsætter, at man kender til omfanget af kameraovervågningen. DFPO mener som før nævnt, at sådanne undersøgelser bør gennemføres inden bekendtgørelsen træder i kraft.

Derudover undrer det DFPO, at der alene fokuseres på antal og placering af kameraer, mens der i bekendtgørelsen ikke nævnes noget om, hvilke krav der stilles til det overvågningsudstyr, som Fiskeristyrelsen skal godkende. DFPO mener, det er yderst relevant at få præciseret, hvilke tekniske krav, der stilles til udstyret sådan, at overvågningsmaterialet bliver af mindst muligt omfang og beskyttes bedst muligt mod tyveri og cyberkriminalitet. Dette forhold skrives ind i bekendtgørelsesteksten.

Disse bekymringer betyder også, at monitoreringsplanerne for de enkelte fartøjer skal håndtere mange problemstillinger og derfor bliver omfattende. Når monitoreringsplanerne bliver så omfangsrige, mener DFPO, at det skal skrives ind i bekendtgørelsen, at monitoreringsplanerne skal kunne påklages, og at eventuelle klager skal have opsættende virkning sådan det sikres, at der tages hånd om fiskernes grundlæggende rettigheder.

§ 4. *Regler for de fartøjer der omfattes af påbud*

For det første er det Danmarks Fiskeriforening POs opfattelse, at det er uklart, hvornår indsamlingen af personoplysninger gennem kameraovervågning skal starte og slutte. Skal udstyret eksempelvis også være tændt, hvis der fiskes i andre farvande end Kattegat? Skal udstyret være tændt på hele fangstrejsen uanset, hvor man afsejler fra og uanset, hvor fartøjet fisker? DFPO mener, at bekendtgørelsen bør skabe klarhed over førnævnte gråzoner.

For det andet mener DFPO ikke, at det er rimeligt, at det er den enkelte fisker, der står med ansvaret for vedligeholdelse af kameraudstyret og er forpligtet til at udbedre eventuelle fejl. Det er både problematisk, at der formentlig vil være udgifter forbundet med vedligeholdelsen af kameraudstyret, mens det kan også blive nødvendigt at indstille fiskeriet, hvis kameraudstyret svigter. Det er ikke rimeligt, at kameraovervågningen ad den vej kan påføre den enkelte fisker økonomiske omkostninger, og det bør fremgå af bekendtgørelsen, at det naturligvis er myndighederne der dækker evt. omkostninger ved vedligeholdelsen.

For det tredje er det set med DFPOs øjne ikke foreneligt med rettigheden til et sundt, sikkert og værdigt arbejdsmiljø, at man giver den enkelte fisker ansvaret for at vedligeholde kameraudstyret. Dels oplever den enkelte fisker, at overvågningen i sig selv er uværdigt, og den følelse forstærkes af, at fiskeren oven i det har ansvaret for, at det uønskede kameraudstyr vedligeholdes. Generelt er kameraovervågningen ikke proportionelt i forhold til de store negative konsekvenser for arbejdsmiljøet ombord på fartøjet. DFPO mener, som nævnt, at man på den baggrund bør indstille projektet. I fald der ses bort fra den løsning, bør det fremgå af bekendtgørelsen, at monteringen af kameraudstyret som minimum skal godkendes af fiskeriets arbejdsmiljøråd.

§ 5. Regler vedrørende datahåndtering

Her fremgår at fartøjsejeren er "dataansvarlig" og som sådan tillægges en række forpligtelser. Danmarks Fiskeriforening finder det helt urimeligt, at fiskeren med disse bestemmelser pålægges en række forpligtelser der grundlæggende ikke har med fiskeri at gøre.

Dette vil have en række konsekvenser for den enkelte fartøjsejer. Fartøjsføreren skal sikre, at kravene i databeskyttelsesforordningens og databeskyttelseslovens samt TV-overvågningslovens regler efterleves. Det betyder bl.a., at fartøjsejeren har oplysningspligt over for de personer, som overvågningsmaterialet omfatter. Fra forarbejderne til den seneste ændring af fiskerilovens § 117, fremgår det, at det i den forbindelse "*forudsættes dermed, at de ansatte får oplysning om, at der foretages tv-monitering, om formålet med tv-moniteringen og om, i hvilke tilfælde optagelserne kan blive gennemgået og videregivet til politiet. De ansatte skal også have oplysninger om, hvor længe optagelserne vil blive opbevaret.*" Det skal hertil bemærkes, at den dataansvarlige ligeledes er forpligtet til at give medarbejderne og evt. andre om bord (fx fiskerikontrollører) indsigt efter databeskyttelsesforordningens artikel 15. Det er DFPOs opfattelse, at det ikke er hensigten at fartøjsføreren skal kunne tilgå optagelserne eller bruge kostbar tid på at gennemse data fra det elektroniske monitoreringssystem. På den baggrund har DFPO vanskeligt ved at se, hvordan fartøjsføreren skal være i stand til at give indsigt efter databeskyttelsesforordningen, herunder kunne be- eller afkræfte at en persons oplysninger er blevet behandlet i forbindelse med driften af det elektroniske monitoreringssystem. Dette understreges af, at det ikke fremgår klart af udkastet til bekendtgørelse, hvem fiskerimyndighederne kan videregive optagelserne til.

Derudover vil overholdelse af de øvrige krav fra databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven medføre en stor administrativ byrde for den enkelte fartøjsejer, da

fartøjsejeren, som dataansvarlig, vil være forpligtet til at sørge for, at der udarbejdes en fortegnelse og dokumentation af behandlingen af personoplysninger. Den dataansvarlige skal være i stand til at dokumentere over for Datatilsynet, at der er iværksat tekniske og organisatoriske foranstaltninger med henblik på at sikre, at der ikke sker utilsigtede, urimelige eller ulovlige behandlinger, og til slut er det den dataansvarlige, der skal sørge for at indberette eventuelle brud på persondatasikkerheden til Datatilsynet inden for 72 timer. DFPO har svært ved at se, hvordan den enkelte fartøjsejer skal være i stand til at løfte ovennævnte forpligtelser. Derfor mener DFPO, at Fiskeristyrelsen bør være dataansvarlige. Det vil i øvrigt være i overensstemmelse med eksisterende praksis, hvor det i databeskyttelsesforordningen ofte er den der fastsætter formålet med data, der er dataansvarlig.

Ud fra teksten i bekendtgørelsen er det uklart for de omfattede fiskere, hvad det præcis indebærer at være dataansvarlig, ligesom det også skaber stor usikkerhed for de personer, der bliver vist i datamaterialet. De har ingen chance for at vide, hvad deres data præcis vil blive brugt til. Eksempelvis er det ikke afklaret, om de omfattede personer bliver orienteret om, hvorvidt en optagelse vil blive brugt i kontrol eller forskningsøjemed. Det vil sige, at fiskeren reelt ikke ved, hvor optagelserne præcis havner, og det skaber usikkerhed. Det bør fremgå af bekendtgørelsen, hvad de enkelte optagelser vil kunne bruges til.

Det fremgår, at data vil kunne videresendes til forskningsformål. I den forbindelse gøres opmærksom på, at der ikke er foretaget analyser af, hvorvidt data vil kunne bruges til videnskabelige formål inden for fiskeriverdenen. Eksempelvis har ICES tidligere tilkendegivet, at den type data ikke kan anvendes til at foretage bestandsvurderinger. På den baggrund mener Danmarks Fiskeriforening PO, at muligheden for at videresende data til forskningsformål bør udgå af bekendtgørelsen.

Såfremt man ser bort fra denne anbefaling, bør det specificeres, hvad forskningsformål egentlig er. Kan optagelserne eksempelvis også videregives til folk, der forsker i arbejdsmiljø eller beskæftiger sig med andre beskæftigelsespolitiske spørgsmål? Hvilke krav stilles der til de forskere, der kan få adgang til materialet. Hvilke forskningsinstitutioner kan få adgang til materialet? DFPO anbefaler, at adgangen begrænses mest muligt sådan, at materialet ikke bliver tilgængeligt for alle uanset, hvad der forskes i, og den begrænsning bør fremgå klart af bekendtgørelsen.

DFPO finder at det er en mangel i bekendtgørelsen, at det ikke fremgår hvem og hvad der har adgang til de data som Fiskeristyrelsen trækker. Er de fx omfattet af de almindelige bestemmelser om aktindsigt, således at enhver principielt kan få adgang til disse data? For Danmarks Fiskeriforening PO er det afgørende, at mulighederne for at få aktindsigt i materialet begrænses af hensyn til beskyttelsen af følsomme personoplysninger. Set med vores øjne skal der ikke være "fri" adgang til dette materiale. Virksomheder og NGO'er skal ikke have adgang til oplysningerne. Eksempelvis er fiskerierhvervet bekymrede for, at optagelserne redigeres med henblik på at udstille fiskeriet og de fiskere, der er på optagelserne.

Det er en bekymring, der understreger, at kameraovervågning kan få vidtrækkende konsekvenser for den enkelte fisker. I lyset af at der formentlig ikke er mulighed for at begrænse mulighederne for aktindsigt, kan man ikke håndtere denne risiko, hvilket bekræfter, at kameraovervågning kan få vidtrækkende konsekvenser for den enkelte fisker.

Endelig hæfter DFPO sig ved, at det er uklart, hvor lang tid myndighederne kan og skal gemme data. Det fremgår alene, at fartøjsejeren skal opbevare data i et år. DFPO mener derfor, at bekendtgørelsen bør indeholde en tilsvarende regel for, hvor lang tid myndighederne må gemme materialet før, det skal slettes.

§ 6. Sanktioner

Ingen bemærkninger

§ 7. Ikrafttrædelse

Ingen bemærkninger

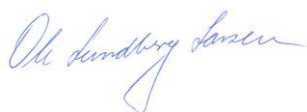
Afsluttende bemærkninger

Det er Danmarks Fiskeriforening POs opfattelse, at udkastet til bekendtgørelse ikke sikrer et tilstrækkeligt juridisk grundlag for at indføre kameraovervågning i dansk fiskeri. Det sætter de udvalgte fiskere og de ansatte på fartøjerne under et stort pres, der kan få konsekvenser for deres privatliv, beskyttelsen af deres persondata, deres arbejdsmiljø, deres ret til at drive virksomhed og den enkelte fiskers økonomi. Derfor er kameraovervågning af fiskeriet i strid med proportionalitetsprincippet, og lever ikke op til kravene om, at retsgrundlaget for at begrænse grundrettigheder skal opfylde kvalitetskrav til forudsigelighed og forudberegnelighed i forhold til konsekvenserne af, at det anvendes.

Danmark Fiskeriforening anbefaler derfor, at indførelse af kameraovervågning på fiskefartøjer indstilles, indtil der er tilvejebragt et grundlag, der kan danne udgangspunkt for en ny politisk stillingtagen til, om det er nødvendigt at indføre kameraovervågning i dansk fiskeri. Endvidere bør man afvente arbejdet og forhandlingerne om den nye kontrolforordning i EU, der kommer til at fastsætte de fælles regler for fiskerikontrol i EU – herunder kameraovervågning.

Som anført er et påbud yderst indgribende for fiskeren. Hvis MFVM ikke vælger at indstille processen, indtil der er tilvejebragt et robust grundlag, er det afgørende, at der i bekendtgørelsen indføres en mulighed for at påklage afgørelserne med opsættende virkning sådan, at der tages hånd om den enkelte fiskers rettigheder.

Med venlig hilsen

Ole Lundberg Larsen

Underdirektør, Danmarks Fiskeriforening PO